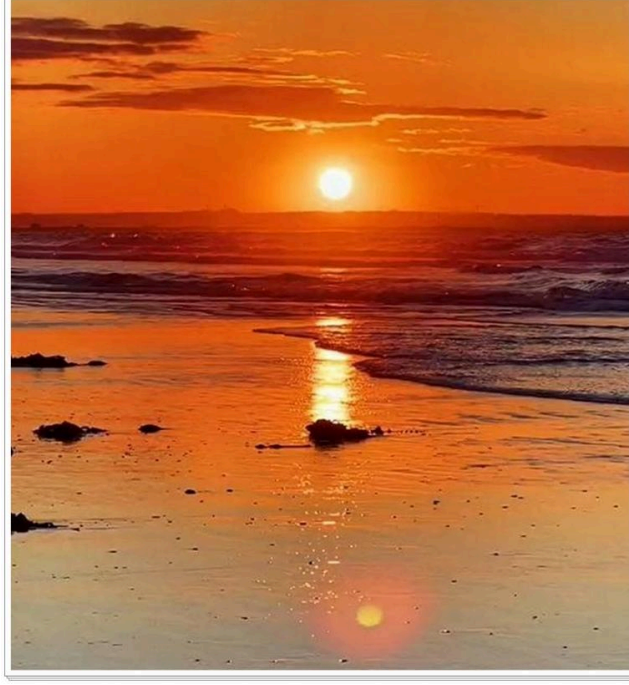

Bazen Mevsimden Mevsime Yol Almaktır Gitmek

– redfer · 26 Haziran 2023

bazen
gitmek ister insan
bir serüvenden diğerine
gitmek bir harekettir oysa
güçlü ve etkili bir hareket
kalmak da öyle
gitmek ve kalmak
hayatın tamamını kapsar
tam odağındadır hayatın

doğmakta bir gitmektir
büyüme de öyle
karar vermekte
her neye karar verdiysen
bir önceki kararsızlığından
karşıt kararına yönelmektir gitmek

herhangi bir şeyi sevmekte
çok güçlü bir gitmektir

geniř ovalara
kızılca ufuklara
amansız yollara
uzak diyalara

kalbe düşerse gitmek fikri
arada hakimiyet kurar
sürekli büyür
duyguları köreltir
öfkeyi, kini, nefreti büyütür

bazen insan mevsimden mevsime gider
yařtan yařa
düşten düşe
her an kendinden
bazen birinden
bir yerden
bir şeyden
ve bir histen
başka birine gider

gitmek süreğen ve yorucudur
kalmakta aslında bir nevi gitmemektir
kalmak sadece gitmemek olsaydı
gitmemek yorucuyken
kalmak dinlendirici olmalıydı

gitmek yıpratıyorken kalmak yıpratmamalıydı
gitmek üzdüğünde kalmak sevindirmeliydi
gitmek bitirdiğinde kalmak başlatmalıydı
gitmek acıttığında kalmak üflemeliydi

gitmek bir dertse
dermanı kalmakta aramaksa
kalmak bir hastalıksa
gitmekten řifa bekleme o zaman

insan hayatı boyunca
ya gider

ya da kalır
her ikisi de bedeni ve zihni yorar
beli bükür
kalpte derin,onulmaz yaralar açar

gitmek...
biteviye bir ilerleyiştir aslında
ister istemez
bir kararlar silsilesine iliklenir insan
hayat iki nefes arasında da çeşitli gitmelerle
gitmemekten doğan kalmalarla
ilmek ilmek dokunmuş
hareketli bir zaman dilimidir

kalmakla durdurulamaz çünkü
ısrarlı bir ilerleyişe hükümlüdür
iki nefes arası geri döndürülemez
bekletilemez...

yeni bir ev
yeni bir iş
yeni bir hedef
tüm nefeslerin içinde bunlar
aldığın verdiği nefesler içinde
tadı, etkisi, derinliği ve niteliği olan
bir gitmektir

insan her zaman
iki nefes arasında ümitle yol alır
güzele, iyiye, huzura, sevgiye yol almanın
peşinden koşar
bazen gitmeye
bazen de gitmemeye karar verir
bazen doğru
bazen de yanlış

sonuç her ne olursa olsun
insan bedende, ruhta ve zihinde yorgun düşer
zengin olmak

aile kurmak
iř kurmak amacı olabilir insanın
yol alırken
hayatın farklı noktasına da gidebilir
belki de o nokta onun için daha hayırlıdır

belki de insan
o menzile vardığında
asıl istediğinin daha başka bir şey olduğunu keşfeder
yeni bir hedefle oraya doğru yol alır
belki de o an dermanı biter
geri döner
belki daha yola çıkmadan cayar

öyle olaylar
öyle hayatlar
öyle zamanlar sığar ki anlarına
yazmak ve anlatmakla bitmez

en önemlisi
hangi sonuca varılmış olunursa olunsun
yorgun düşer insan
bazen mutlu bir yorgun
bazen mutsuz bir yorgunluktur yaşadığı
bazen dertli
bazen dertsiz bir yorgunluk

insan gitmeden ve kalmadan
yorulmadan, yıpranmadan, eksilmeden
zamanını tüketmeden
nasıl yol alabilir uzaklara

insanın sığ dünya telaşını
bir dakikalığına bile olsa dindirememesi
kalbin o huzursuz atımlarına mani olamaması
bunca gitmek ve kalmak arasında
doğru yönü ararken bitap düşmesi
doğru cevabı
ayan beyan görememesindedir

insana ömrü boyunca
bir gitmek
bir kalmak eylemi yetiyor
ikisinin tükettiği
zamanları, zihinleri, bedenleri ruhları
bir kararda tutacak
sonunu hayra götürecektir bir eylem gerekiyor

öyle bir eylem ki,
yormayacak, yıpratmayacak
kalbin kaygılı atımlarını
ahenkli bir mûsikiye benzetecek
ruhu arındıracak

öyle bir eylem ki,
o an hiç bitmeyecek, tükenmeyecek
cennete gitmeden cennete benzeyecek
korkuları dindirecek
bir sonraki
gitmek ve kalmak eylemleri için
insana kılavuz olacak

bazen insan durması gerek
durmak, hayatın telaşında yoktur
insan gitmediğinde de durmuş sayılmaz
bir şeyi yapmak ve yapmamak arasında
pasif olanı seçmek
durmak değildir

yapmak fikri var olduğu müddetçe
yapmamak, bir eylemsizlik değildir
yapmamak, bazen
yapmaktan daha büyük bir efor gerektirir
insan manevi bir durmak eylemi bulmalı
durmak ancak
Allah'ın huzurunda olmalı

durmak namazdır ki

insan günde tam beş defa durur
yenilenir
dinginleşir
tüketilmiş zamanları içinde bir zaman yakalar

durmak
dua da bulunmaktır
tövbe ye yönelmektir
insan ruhuyla , varlığıyla
Sahibine başını eğdiğinde
ruhu gider,yol alır
kalbi inşirah eder

insan huzurda durmadıkça
gitmek ve kalmak üzere yaptığı tüm mücadele
ne zamana sığar
ne insanı sağ bırakır
bu girdapta aldığı nefesin bile
o kadar da derine gitmediğini
zaman zaman
boğulma duygusunun eşğine geldiğini hisseder

para, makam, mevki, çocuk
başarı, eş-dost, iş-güç
benzeri telaşlar durmadan
sürekli gitmek ve kalmak arasında
insanı defalarca
defaatle yıpratır

zaman zaman
bir duaya el açmalı insan
ruhunu inceltmeli
o katlaşmış kısımlarında bir nahiflik
bir süzülme hissetmeli
namaz kılmalı
hiçbir şeyin yetmediği
hiçbir şeyin sığmadığı anını
genişletmeli

insan Allah'a durmalı
yakarmalı ve kul olmalı
manevi bir zaman ayırmalı kendine
bazen ruh hakikatten sapar
Allah'ını unuttur
sahip olduğu tüm güzel nimetleri yitirir
nimet bazen bir lokma ekmekse de
çođu zaman
insan olabilmektir

bazen gözden düşer insan
işten-güçten düşer
gönülden düşer
cennetteki makamdan düşer
düşse de bir Kaldıran
tükensen de bir Olduran'ın
varlığını bilmeli
düşenin kalkması
gönülden bir tövbeye bakar

düştüysen de kalk
en nihayetinde
kimse sana düş bile demedi
sen sadece düşmeyi denedin

redfer